

РЕШЕНИЕ

№ 3853

гр. София, 14.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 4 -ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА СТ. ДОНЧЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТИНА Д. АСЕНОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА СТ. ДОНЧЕВА Административно наказателно дело № 20221110207928 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.647,ал.4 Кодекс за застраховането /КЗ/, обнародван ДВ бр.102 от 29.12.2015г., в сила от 01.01.2016г. - актуална редакция на разпоредбата, след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.101 от 07.12.2018г., в сила от същата дата вр. чл.58д - чл.63д Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ - редакцията след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г.

Образувано е по жалба на “ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО“БУЛ ИНС“АД /“ЗД“БУЛ ИНС“АД/, подадена чрез защитник по пълномощно, срещу наказателно постановление №Р-10-165, издадено на 07.06.2022година от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление“Застрахователен надзор“, с което на основание чл.644,ал.2,предл.второ вр. ал.1,т.2 КЗ, на юридическото лице е наложена “имуществена санкция“, в размер 3 000лв., за осъществяване на административно нарушение по чл.108,ал.1 КЗ, изразило се в това, че като е имало задължение, в качеството на застраховател, в срок от 15работни дни от представянето на всички доказателства, относими към основанието и размера

на претенцията по заведена щета, вх.№ОИ-663233/14.10.2021г. и образувана преписка №*****, конкретно считано от 05.11.2021година и не по-късно от 26.11.2021година, включително, да се произнесе по претенцията на Галина Петкова Недева, определяйки и изплащайки размера на обезщетението или застрахователната сума или отказвайки мотивирано плащане, е сторило това - в конкретния случай определяйки и изплащайки застрахователно обезщетение, в размер 2 000лева, на 14.04.2022година, т.е. със закъснение, считано от 26.11.2021година, като освен това нарушението и е било извършено повторно, т.е. в рамките на едногодишен срок, считано от датата на влизане в сила, а именно 19.08.2021година, на наказателно постановление №Р-10-655/15.12.2020г., издадено от длъжностно лице при КФН, с което вече е била ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното лице за нарушение от същия вид.

В жалбата, подадена в приложимия законоустановен четиринадесетдневен срок /чл.647,ал.4 КЗ вр. чл.59,ал.2 ЗАНН - редакцията на последната разпоредба след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г./, се поддържа искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като издадено незаконосъобразно и неправилно, при превратно тълкуване и прилагане на относимите материалноправни и процесуалноправни разпоредби, алтернативно за изменяване на същото, в насока квалифициране на деянието по основния състав на нарушението, предвиден в разпоредбата на чл.644,ал.1,т.2 КЗ, респ. редуциране на "имуществената санкция" до предвидения в последната визирана нормативна разпоредба, минимален размер. Приоритетно се развиват подробни съображения за некоректна правна квалификация на констатираното, в т.ч. и без основание прието за административно нарушение, при това извършено в условия на повторност, за неспазени изисквания, относими към оформяне съдържанието на акта и на наказателното постановление, за несъответност между констатираното нарушение и наложената санкция, като тежест, както и за "маловажност" на случая, по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Пред съда санкционираното юридическо лице "ЗД"БУЛ ИНС"АД, в процесуалното качество на жалбоподател, редовно призовано, не изпраща представител.

Представителят на въззиваемата страна, с приложено по делото пълномощно, в съдебно заседание пледира за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, изразявайки становище за несъмнена установеност на констатираното и квалифицирано като административно нарушение, за което законосъобразно и правилно, при коректно прилагане на относимите материалноправни и процесуалноправни разпоредби, е била ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното лице, включително при коректна индивидуализация на наложената санкция, обосновавайки в същото време неоснователност на доводите от защитната теза на жалбоподателя, в т.ч. неприложимост по казуса на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, като с депозирането на “писмени бележки” /лист 23-24 от делото/, са дадени изчерпателни отговори на доводите от защитната теза. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в максималния възможен размер в полза на КФН.

Надлежно уведомена за съдебното производство, по аргумент от разпоредбата на чл.647,ал.4 КЗ вр. чл.62 ЗАНН, Софийска районна прокуратура /С./ не се възползва от изрично разяснената възможност “прокурор да участва в производството пред съда, ако намери това за необходимо”.

Софийски районен съд /СРС/, като взе предвид доводите в жалбата, с която е сезиран, съобрази становището на представляващия въззиваемата страна, изразено в хода и за нуждите на образуваното съдебно производство и обсъди събраните по делото доказателства и налични материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за безспорно установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че към 2018година, а и във времето след това, юридическото лице, с фирма/наименование “ЗД”БУЛ ИНС”АД, ЕИК , със седалище и адрес на управление град София, бул.”Джеймс Баучер” №, развивало дейност като застраховател, както и че в рамките на дейността си сключило застрахователен договор по задължителна застраховка ”ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ” на автомобилистите, с едногодишен срок на действие, считано от 15:00часа на 13.09.2018година до 23:59часа на 12.09.2019година, включително, имащ за предмет моторно превозно средство, представляващо товарен автомобил, марка”РЕНО”, модел“КЛИО“, с

регистрационен номер РА 55 28 ВХ.

По делото няма спор също така, че по повод пътен инцидент - пътнотранспортно произшествие, реализирано на 16.12.2018 година, вечерта, около 20:00 часа, на територията на град Пловдив, между "РЕНО"-то, собственост на П И Л, но управлявано от Т Н Л и пешеходката Г П Н, при положение, че първоначално Лашев не спрял, а напуснал местопроизшествието, без да установи наличието или не на пострадали хора, други щети и изобщо да изпълни задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие и произтичащи от ЗДв.П, а за пътния инцидент компетентните органи на Министерството на вътрешните работи на Република България били сигнализирани от другия участник - пешеходката Недева, в крайна сметка било образувано, конкретно на 19.12.2018 година, административнонаказателно производство, в рамките на което и била ангажирана личната административнонаказателна отговорност на Лашев, включително за това, че именно той, нарушавайки правила за движени по пътищата при управляването на "РЕНО"-то, е причинил произшествието с пешеходката Недева, конкретно с издаването на наказателно постановление №18-1030-011425 на 17.01.2019 година от длъжностно лице при ОДМВР Пловдив, Сектор "Пътна полиция", връчено на санкционирания на 15.02.2019 година, необжалвано и влязло в сила, респ. при тези обстоятелства Галина Недева заявила от своя страна претенция, конкретно чрез подаване на "уведомление за неимуществени вреди", вх. №ОИ-663233/14.10.2021 г. и образувана преписка №***** по описа на "ЗД"БУЛ ИНС"АД, за изплащане на застрахователно обезщетение за причинени ѝ неимуществени вреди, реално пред застрахователя, сключил задължителната застраховка "ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ" на автомобилистите за автомобила, марка "РЕНО", с регистрационен номер РА 55 28 ВХ, за чийто водач било прието, че имал вина за конкретното пътнотранспортно произшествие, тъкмо от което на свой ред се явявали пряка и непосредствена последица причинените на пострадалата от инцидента неимуществени вреди. Уведомлението било окомплектовано с приложени към него писмени материали, като след датата 14.10.2021 година от г-жа Недева, като заявител на застрахователната претенция, не били изисквани допълнителни активности, нито представяне на документи пред застрахователя, релевантни за преценка основателността и размера на заведената щета, респ. за

изплащане, в случай, че бъде определено, застрахователно обезщетение, като от страна на самия застраховател и на основание чл.107,ал.1 КЗ, била изискана информация от ОДМВР Пазарджик, Сектор“Пътна полиция“ /кореспонденцията служебно насочена към ОДМВР Пловдив, Сектор“Пътна полиция“, чрез писмо-запитване, изх.№НЩ-7099/20.10.2021г., от своя страна предоставена от адресата, съотв. постъпила при застрахователя, под формата на писмо-отговор, вх.№ОК-713722/05.11.2021г. по описа на “ЗД“БУЛ ИНС“АД“. При това положение, именно от 05.11.2021година ”ЗД”БУЛ ИНС”АД разполагало с нормативно установен срок от 15работни дни, изтекъл на датата 26.11.2021година - петък, работен и присъствен ден, в който следвало да реализира произнасяне по претенцията - в насока определяне и изплащане на обезщетение или застрахователна сума или в насока мотивиран отказ за плащане. В случая санкционираното лице реализирало произнасяне в първия смисъл, а именно определяне на застрахователно обезщетение, в размер на 2 000,00лева, изплатено по банков път, по предоставената от г-жа Недева пред застрахователя, представляваща част от документацията по заведената щета, банкова сметка, но едва на 14.04.2022година, т.е. в разрез с изискването, произтичащо от разпоредбата на чл.108,ал.1 КЗ, след максимално предвидения 15-дневен срок, като в случая и според правилата за броене на сроковете, а и със забележката, че става въпрос за работни дни, практически започнал да тече от 08.11.2021година - понеделник, работен и присъствен ден и изтекъл на 26.11.2021година, при наличието на почивните и неприсъствени 13.11.2021година, 14.11.2021година, 20.11.2021година и 21.11.2021година, на практика с повече от 4-месечно закъснение и след като Недева се обърнала с жалба-сигнал към надзорния орган КФН, приета с вх. №91-02-319/31.03.2022г. по описа на КФН.

Така описаните обстоятелства били констатирани в хода на проверката, реализирана от длъжностни лица при КФН, инициирана от Галина Недева с депозирането на жалбата-сигнал, вх.№91-02-319/31.03.2022г. по описа на КФН, като за нуждите на проверката и след преглед на цялата документация по заведената при застрахователя застрахователна претенция, вх.№ОИ-663233/14.10.2021г., респ. образувана преписка №***** по описа на “ЗД“БУЛ ИНС“АД, изискана с писмо, изх.№91-02-319/06.04.2022г. по описа на КФН, съотв. предоставена със съпроводително писмо, изх.№ОК-247345/15.04.2022г. по описа на “ЗД”БУЛ ИНС”АД, вх.№91-02-

319/18.04.2022г. по описа на КФН, се стигнало до образуване на настоящото административнонаказателно производство, като на 27.05.2022година свидетел Светослава Александрова - длъжностно лице при КФН, съставила срещу “ЗД”БУЛ ИНС”АД акт №Р-06-200 за установяване на административно нарушение по чл.108,ал.1 КЗ. Така съставен, актът бил предявен, подписан и препис от него бил връчен на надлежен представител по пълномощно на санкционираното юридическо лице, на същата дата - 27.05.2022година, а въз основа на акта, на 07.06.2022година заместник-председател на КФН, ръководещ Управление”Застрахователен надзор”, издал и атакуваното наказателно постановление №Р-10-165, с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на “ЗД”БУЛ ИНС”АД, чрез налагането на “имуществена санкция”, в размер 3 000лева, на основание чл.644,ал.2,предл.второ вр. ал.1,т.2 КЗ, за осъществен състав на административно нарушение, описано от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на постановлението и в акта за неговото установяване, а от фактическа страна окончателно описано като неспазване на законоустановения срок за произнасяне, в случая чрез определяне и изплащане на застрахователно обезщетение от страна на “ЗД”БУЛ ИНС”АД, в качеството на застраховател, по заведена пред него застрахователна претенция, извършено повторно, т.е. в рамките на едногодишен срок от влизането в сила, конкретно на наказателното постановление №Р-10-655/15.12.2020г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ Управление”Застрахователен надзор”, с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на “ЗД”БУЛ ИНС”АД за нарушение от същия вид като процесното.

С оглед доводите в жалбата, обосноваващи защитната теза на санкционираното лице, предвид естеството на нарушението, начина на установяването му, за проверка на обстоятелствата, възприети в акта и в атакуваното наказателно постановление, по делото са събрани гласни доказателства, чрез показания на разпитаната в качеството на свидетел, актосъставителка Светослава Александрова, както са приобщени писмени материали - заверен препис от наказателно постановление №Р-10-655/15.12.2020г., издадено срещу “ЗД”БУЛ ИНС”АД от заместник-председател на КФН, ръководещ Управление”Застрахователен надзор”, с което е била ангажирана административнонаказателната отговорност на

юридическото лице на основание чл.644,ал.2,предл.второ вр. ал.1,т.2 вр. чл.108,ал.1 КЗ, заверен препис от решение, постановено на 19.04.2021година по НАХД №252/2021г. по описа на СРС, НО, 121 състав, с което наказателното постановление №Р-10-655/15.12.2020г. е било изцяло потвърдено, заверен препис от решение, постановено на 19.08.2021година по КНАХД №5014/2021г. по описа на Административен съд - София-град, с което посоченото решение на Софийски районен съд е било оставено в сила, писмо, с което административнонаказателната преписка по НАХД №252/2021г. по описа на СРС, НО, 121 състав е била върната на административнонаказващия орган, постъпила в КФН с вх.№91-01-920/27.09.2021г., писмо, изх.№91-02-319/06.04.2022г. по описа на КФН, адресирано до представляващите “ЗД”БУЛ ИНС”АД, с което във връзка с жалбата-сигнал и за нуждите на проверката, в резултат от която е било образувано административнонаказателното производство, относимо към настоящото съдебно производство, от санкционираното лице са били изискани всичките документи по застрахователна претенция, вх.№ОИ-663233/14.10.2021г., респ. образувана преписка №***** по описа на “ЗД”БУЛ ИНС”АД, съотв. предоставени с писмо, изх.№ОК-247345/15.04.2022г. по описа на “ЗД”БУЛ ИНС”АД, вх.№91-02-319/18.04.2022г. по описа на КФН, в т.ч. платежно нареждане за кредитен превод от 14.04.2022година, застрахователна полица за сключена на 13.09.2018година задължителна застраховка “ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ” №BG/02/118002710243 по описа на “ЗД”БУЛ ИНС”АД, уведомление за неимуществени вреди по застраховка “ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ” на МПС /застрахователна претенция, вх.№ОИ-663233/14.10.2021г. по описа на “ЗД”БУЛ ИНС”АД/, ведно с копия на всичките документи, представляващи приложение към уведомлението, в т.ч. пълномощно, наказателно постановление №18-1030-011425, издадено на 17.01.2019година от длъжностно лице при ОДМВР Пловдив, Сектор“Пътна полиция“, констативен протокол за ПТП с пострадали лица, акт за установяване на административно нарушение, бланков №0000005238, съставен на 19.12.2018година, заявление от Галина Недева, адресирано до началник 05 РУ-ОДМВР Пловдив, УРИ №000-11507/17.12.2018г., обяснения - от Галина Недева и Тодор Лашев, докладна записка, адресирана до началник 05 РУ-ОДМВР Пловдив, рег.№УРИ-444р-11498/28.12.2018г. по описа на 05

РУ-ОДМВР Пловдив, писмо, адресирано до Галина Недева, рег.№444000-69/03.01.2019г. по описа на 05 РУ-ОДМВР Пловдив, договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 16.02.2016година, с нотариална заверка на подписите на страните и с предмет товарен автомобил, марка“РЕНО“, с регистрационен номер РВ 95 87 РА /нов регистрационен номер РА 55 28 ВХ/, справка от автоматизирана информационна система на Министерство на вътрешните работи на Република България за регистрационен статус на товарен автомобил, марка“РЕНО“, с регистрационен номер РА 55 28 ВХ и за статуса на лицето Тодор Лашев като правоспособен водач на моторно превозно средство, в т.ч. за съставени на лицето актове, фишове и издадени наказателни постановления за извършени в това му качество нарушения на правилата за движение по пътищата, декларация от 19.12.2018година по чл.188 ЗДв.П от собственика на товарен автомобил, марка“РЕНО“, с регистрационен номер РА 55 28 ВХ, съдебномедицинско удостоверение №1427/2018г., издадено на Галина Недева, амбулаторни листове, рецепта, фактура и листове за извършени изследвания на Галина Недева, удостоверение за банкова сметка и кореспонденция, включваща писмо-запитване от “ЗД“БУЛ ИНС“АД и отговор от ОДМВР Пловдив, Сектор“Пътна полиция“, вх.№ОК-713722/05.11.2021г. по описа на “ЗД“БУЛ ИНС“АД, жалбата-сигнал на Галина Недева, ведно с приложение, във връзка с която е била извършена проверката и е било установено нарушението, подадена в КФН, респ. приета с вх.№91-02-319/31.03.2022г. по описа на надзорния орган, пълномощно, легитимиращо представлявалия “ЗД”БУЛ ИНС”АД в процедурата по съставянето на акта за установяване на административното нарушение и заповед №3-139/10.05.2022г. на заместник-председател на КФН, ръководещ Управление”Застрахователен надзор”, имаща отношение към установяване компетентността на актосъставителя, наред с които приложена за нуждите на съдебното производство, служебно направена, конкретно на 07.12.2022година, справка от ТРРЮЛНЦ, за актуално състояние на санкционираното юридическо лице /лист 9-10 от делото/.

С оглед характера на настоящото съдебно производство, от гл.т. естество на констатираното нарушение и начин на установяване, съдът счита, че е взел необходимите мерки за разкриването на обективната истина, а същевременно и е осигурил достатъчна възможност на всяка от страните да

защити и обоснове позицията си по делото, респ. преценява, че събраните гласни доказателства, чрез показанията на разпитаната свидетелка, ангажирана непосредствено с извършената по повод жалбата на Галина Недева проверка, в т.ч. запозната със съдържанието на изисканите и предоставени от дружеството жалбоподател писмени материали, въз основа на които са били направени констатациите, обсъдени във връзка със самите писмени материали, налични по изпратената в съда административнонаказателна преписка, респ. приобщени като писмени доказателства, установяват достатъчно убедително и еднопосочно гореизложената фактическа обстановка.

В рамките на доказателствената съвкупност, според съда не се очертават противоречия, при това притежаващи белезите на съществени, т.е. такива, които да засягат фактите с правно значение, ето защо съдът и не намира предпоставки да излага подробни съображения, представляващи анализ на доказателствата.

Само за прецизност на изложението следва да бъде отбелязано освен това, че с подаването на жалбата санкционираното лице е изразило несъгласие с атакуваното наказателно постановление, но е сторило това по начин, а именно с позоваване на неправилно приложение на материалния и процесуалния закони, но по същество посочените от органите на административнонаказателното производство фактически констатации не са били оспорени.

Именно при това положение, от формираната доказателствена съвкупност, според съда става недвусмислено ясно как е било установено самото нарушение, въз основа на какви обективни факти е била приета датата, считано от която застрахователят е разполагал със срок от 15 работни дни да се произнесе по заведената застрахователна претенция, вида застраховка, по която е била заведена претенцията, така, че да е видно, че за същата е бил приложим въпросният 15-дневен срок, съответно началният и краен моменти, очертаващи последния, който на плоскостта на казуса, оказва се обаче, явно не е бил спазен, при наличието на банков платежен документ, чиято доказателствена стойност съдът оценява да е достатъчно висока, установявайки в нужната степен убедително, осъществено изплащане на определеното по застрахователната претенция обезщетение, конкретно на

14.04.2022година, така, както от санкционираното лице и са потвърдили, изпращайки в КФН отговора с документацията на писмото, изх.№91-02-319/06.04.2022г. по описа на КФН.

Предвид изложеното, съобразно наведените в жалбата доводи, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността на атакуваното наказателно постановление, в случая от правна страна съдът приема следното:

Намира жалбата за процесуално допустима /явява се подадена в приложимия законоустановен 14-дневен срок за обжалване, при положение, че наказателното постановление е било връчено на санкционираното лице по пощата, с известие за доставяне /обратна разписка/, на 09.06.2022година, а жалбата е била депозирана при административнонаказващия орган на 10.06.2022година, при това подадена чрез използвана куриерска услуга - на 09.06.2022година, видно от куриерска разписка /лист 8 от делото/, срещу акт, подлежащ на съдебно оспорване, при това тъкмо пред Софийския районен съд, от лице, имащо право на жалба, по нормативно установения ред и отговаря на изискванията за форма и съдържание/, респ. съдът счита, че жалбата следва да бъде разгледана за преценка на основателността ѝ.

В тази връзка, извършвайки преди всичко проверка от процедурна гл.т., съдът, в разрез с доводите в жалбата, не констатира процесуални нарушения, притежаващи характеристиките съществени, в рамките на административнонаказателното производство. Счита, че образуването на последното, съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на атакуваното наказателно постановление, е станало при спазване на предвидените и приложими в КЗ и в ЗАНН срокове, като органите на административнонаказателното производство в нужната степен пълно, ясно, точно, а и при съответност, са оформили съдържанието на акта и на наказателното постановление, като гаранция за правото на защита на санкционираното лице, включващо и възможността за пълноценно реализиране на правата в настоящото съдебно производство, образувано по жалба срещу наказателното постановление, както за разкриването на обективната истина.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че сроковете по чл.647,ал.4 КЗ вр. чл.34,ал.1 ЗАНН, на плоскостта на казуса са били спазени,

доколкото принципно положение, при това последователно и трайно възприето в съдебната практика е, че преценката относно правилното прилагане на цитираните нормативни разпоредби, е обусловена преди всичко от изясняването на въпроса, дали изобщо е бил осъществен състав на административно нарушение, каквато обективна констатация от страна на надзорния орган, преди всичко без изобщо да е бил сезиран, но дори и само по съдържанието на жалбата, явяваща се повод за извършване на проверка от страна на КФН като компетентен орган, не е могла да бъде осъществена, а е могла да бъде направена едва при предоставяне на изисканите от “ЗД”БУЛ ИНС“АД писмени материали, което в случая е станало с писмо, изх.№ОК-247345/15.04.2022г. по описа на “ЗД”БУЛ ИНС”АД, съотв. вх.№91-02-319/18.04.2022г. по описа на КФН, считано от когато, а и още от датата на постъпването на жалбата на г-жа Галина Недева в КФН, актът за установяване на административно нарушение от 27.05.2022година, в случая без съмнение се явява съставен още в рамките на краткия 3-месечен срок по чл.34,ал.1 ЗАНН, а и в 2-годишен от извършването на нарушението, респ. от последната посочена дата - 27.05.2022година, спрямо датата 07.06.2022година и атакуваното наказателно постановление е било издадено в 6-месечния срок по чл.34,ал.3 ЗАНН /в т.см. решение №4676 от 10.07.2013година по административно дело №4909/2013г. по описа на Административен съд - София-град, решение №5921 от 30.09.2013година по административно дело №6779/2013г. по описа на Административен съд - София-град, решение №289 от 14.01.2014година по административно дело №5778/2013г. по описа на Административен съд - София-град и др./.

Съдът не възприема аргументите от защитната теза за неправилна правна квалификация на посоченото, оценено като нарушение, констатирайки преди всичко, че както в акта, така и в наказателното постановление, органите на административнонаказателното производство са посочили нарушената с описаното деяние нормативна разпоредба, като са сторили това при идентичност, а и според съда коректно, както от гл.т. на словесна, така и на цифрова формулировка, а и в най-пълна степен съответно на естеството на самото констатирано нарушение, вкл. като се има предвид, че се касае за съблюдаване на нормативно изискване, въвеждащо общо, в смисъл на принципно и относимо към заведените застрахователни претенции по посочените видове застраховки, сред които попада застраховката

“ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ“ на автомобилистите /вж. т.10, раздел II, б.“А“ от Приложение №1 към КЗ/ и при положение, че не става въпрос за застраховка на голям риск, правило, за което и категорично не може да се приеме, че се дерогира от правилата, също предвидени в КЗ, но явяващи се специфични за определен вид застраховане. По друг начин казано, според съда, установеното в разпоредбата на чл.496,ал.2 вр. ал.1 КЗ, специално правило, съгласно което “срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка “ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване ... пред застрахователя, сключил застраховката “ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ“ на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции”, не освобождава застрахователя от задължението, при положение, че в рамките на този 3-месечен срок е разполагал с всички доказателства по чл.106 КЗ, съблюдавайки 15-дневния срок по чл.108,ал.1 КЗ, да се произнесе по един от начините, посочени именно в последната визирана разпоредба, доколкото така предвидените нормативни срокове не са в конкуренция, нито взаимно се изключват.

В интерес на обективността, за пълнота на изложението, а и доколкото дължи становище по всички конкретни доводи, обосноваващи защитната теза на жалбоподателя, особено по изведените като водещи, настоящият състав на Софийски районен съд има повод да сподели позицията си, че не приема да е в унисон с принципните правила на административнонаказателното производство, едва при издаването на наказателното постановление да се сочи за първи път нов факт с правно значение, при това известен още към времето на образуването на административнонаказателното производство на органите на последното, категорично явяващ се квалифициращ на самото деяние, наред с което обуславящ и по-тежка наказуемост, от гл.т. осъществения състав на административно нарушение, а именно, че става въпрос за “повторно нарушение“, по смисъла на §1,т.51 от Допълнителните разпоредби към КЗ, но тъй като в съдебната практика, в частност тази на Административен съд - София-град, преимуществено се застъпва тезата, че “повторността“ не е квалифициращ белег на деянието, а единствено има отношение към определянето на санкцията за извършено административно нарушение /в т.см. например решение №5921 от 30.09.2013година по административно дело №6779/2013г. по описа на Административен съд -

София-град, решение №5952 от 01.10.2013 година по административно дело №6782/2013г. по описа на Административен съд - София-град, решение №6012 от 07.10.2013 година по административно дело №6781/2013г. по описа на Административен съд - София-град, решение №289 от 14.01.2014 година по административно дело №5778/2013г. по описа на Административен съд - София-град и др./, настоящият съдебен състав преценява в крайна сметка да съобрази наложилото се в съдебната практика разбиране, респ. на плоскостта на казуса да отхвърли този, изведен при това като приоритетен, довод на жалбоподателя, застъпен, а и най-подробно развит в жалбата, според който незаконосъобразно, едва с издаването на наказателното постановление, отговорността на “ЗД“БУЛ ИНС“АД е била ангажирана за “повторно нарушение“, доколкото и отново при действието на КЗ, в сила от 01.01.2016 година, наказателното постановление, в сила от 19.08.2021 година, което е дата, предхождаща с по-малко от 1-годишен период, датата на извършването на нарушението по настоящото дело - 27.11.2021 година, тъкмо която според съда е релевантна и следва да бъде съобразена, е било издадено освен това за нарушение, явяващо се такова от вида на процесното.

В контекста на последно споменатото, за отбелязване е още, че последователно в акта и в обстоятелствената част на атакуваното наказателно постановление, като дата на извършване на нарушението е била посочена 27.11.2021 година, т.е. датата, непосредствено следваща деня, в който е изтекъл нормативно предвиденият 15-дневен срок и при положение от друга страна, че въпросният 15-дневен срок също е бил коректно фиксиран от органите на административнонаказателното производство като начален и краен моменти, респ. съдът споделя и категорично становище за правилна определеност и посочване на датата на извършването на нарушението в рамките на конкретното административнонаказателно производство.

Съобразно разпоредбите на чл.647,ал.1 и ал.2 вр. чл.7 КЗ, чл.16,ал.1,т.19 Закон за Комисията за финансов надзор и приобщената като писмено доказателства по делото заповед №3-139/10.05.2022г. на заместник-председател на КФН, ръководещ Управление“Застрахователен надзор“, съдът преценява, че както актът за установяване на нарушението, така и атакуваното наказателно постановление, са били изготвени от компетентни длъжностни лица.

Налице са предпоставките за разглеждане на правния спор и по същество, а в тази връзка съдът преценява, че доколкото доказателствата по делото следва да се приеме, че убедително потвърждават възприетите от органите на административнонаказателното производство фактически констатации, представляващи предмет на административнонаказателното обвинение, конкретно, че “ЗД”БУЛ ИНС”АД, в качеството на застраховател, завеждайки на 14.10.2021 година претенция от страна на Галина Недева, в качеството на увредено лице по сключена при него задължителна застраховка “ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ” на автомобилистите, попадаща в приложното поле на чл.108,ал.1 КЗ, като застраховка по т.10, раздел II, б.”А” от Приложение №1 към КЗ и като не е застраховка на голям риск, при положение, че последните доказателства по чл.106 КЗ в случая са били такива, явяващи се представени на 05.11.2021 година /петък/, фактически изискани от застрахователя с писмо до структурно звено на Министерство на вътрешните работи на Република България, като се е произнесло в насока определяне на застрахователно обезщетение, изплатено еднократно и изцяло на 14.04.2022 година, т.е. след изтичането на приложимия към случая 15-дневен срок, броим в работни дни, в рамките на казуса започнал да тече от 08.11.2021 година, респ. изтекъл на 26.11.2021 година, то и в достатъчна степен се явява обосновано да се приеме, че юридическото лице, като адресат на нормата, инкорпорирана в разпоредбата на чл.108,ал.1 КЗ, е осъществило признаците от състава на административно нарушение, от своя страна довело до ангажиране на отговорността му по чл.644 КЗ, която в случая е обективна, безвиновна, респ. в смисъла на последното, дори изначално е безпредметно и липсват предпоставки да бъде обсъждана субективна съставомерност на извършеното административно нарушение.

Що се касае до конкретната приложена административнонаказателна разпоредба, съдът на база изложеното по-горе касателно “повторността”, като приема същата да се потвърждава на плоскостта на казуса от приобщените като писмени доказателства, материали по административнонаказателната преписка, касаещи наказателно постановление №Р-10-655/15.12.2020г., в сила от 19.08.2021 година, преценява в крайна сметка, доколкото и не намира място за обсъждане на принципното правило, произтичащо от разпоредбата на чл.3,ал.2 ЗАНН, че “имуществената санкция” за осъществения от жалбоподателя състав на административно нарушение, е била

законосъобразно определена като вид, а и като размер /малко над предвидения минимален, конкретно 3 000,00лв./, доколкото отново е в рамките на предвидения от закона /”имуществена санкция от 2 000 до 40 000лв.”/, при коректно съобразяване, а и съотнасяне на естеството на самото нарушение, факта, че то не е инцидентно, а по-скоро често срещано в практиката на санкционираното лице като застраховател, продължителността на самото забавяне, надхвърлящо четиримесечен период, който категорично не е пренебрежим, разбира се съпоставено с факта, който обаче, според състава не разкрива признаците на изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, че при определено по случая обезщетение, макар с немалко закъснение, нещо повече - при положение, че Галина Недева и вече е била упражнила право да сезира с жалба-сигнал за проверка надзорния орган КФН, конкретно на 31.03.2022година, застрахователното обезщетение все пак е било изплатено, при това изцяло и еднократно.

На последно място, за пълнота на изложението и доколкото в тази насока също има конкретен довод, наведен в жалбата, съдът намира за нужно да отбележи, че освен да споделя позицията на наказващия орган за съответност на констатираното административно нарушение с налагане на административнонаказателна санкция малко над нормативната минимална, предвид продължителността на закъснението /категорично не незначително/ спрямо нормативния срок при определянето и изплащането на застрахователното обезщетение, независимо от размера на самото застрахователно обезщетение, на фона и на това, че г-жа Недева, със самото завеждане на щетата, е депозирала следващите се документи и е проявила необходимите активности, релевантни за определянето на основанието и размера на претенцията, извън които се е наложило застрахователят да изиска само актуална информация за хода и развитието на образуваното и водено спрямо водача на “РЕНО“-то административнонаказателно производство, дали и кога издаденото наказателно постановление е влязло в сила, категорично не приема “маловажност” на случая, от една страна съобразявайки, че макар и формално, констатираното нарушение засяга обществени отношения, конкретно такива, предмет на уреждане и защита с КЗ, важността на които самият законодател е отчел, въздигайки в административно нарушение самото неспазване на срок, в рамките на който застрахователите са длъжни да се произнасят по заведени застрахователни

претенции по определени видове застраховки, без изобщо да е обвързал това произнасяне с реалното причиняване на вредоносен резултат, както с вида на самото произнасяне, а от друга страна и съобразявайки, че се касае за нарушение, което категорично не може да бъде разглеждано като имащо инцидентен характер в практиката на санкционираното лице - застраховател, а така изложеното, според съда несъмнено има значение, така че случаят да не може да бъде преценяван като “маловажен”, т.е. като представляващ по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените /типични/ случаи на нарушение от вида, включително и при положение, че се касае за нарушение, констатирано в рамките на дейността на юридическо лице, осъществяващо застрахователна такава по занятие, което е самостоятелно, но и особено силно основание, в рамките на тази дейност лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, да съблюдава спазването на специфичните нормативни изисквания, уреждащи и относими към дейността на застрахователите, при това с педантичността, строгостта и безусловността, с които това бива изисквано от застрахованите лица и ползвателите на застрахователните услуги, последните по дефиниция “непрофесионалисти”.

На последно място, с оглед изхода на делото и искането от взелия участие в откритото съдебно заседание представител по пълномощно на въззиваемата страна, обективизирано и в съдържанието на депозираните “писмени бележки“, съдът намира, че при допустимо и своевременно направено такова, са налице предпоставки, в т.ч. при липса на обективизирани други разноси, да възложи в тежест на жалбоподателя заплащане на юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН, в размер на 90,00 /деветдесет/лева, определено при съобразяване на приложимите правила по чл.647,ал.4 КЗ вр. чл.63д,ал.1, ал.4 и ал.5 ЗАНН - актуална редакция, след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г. вр. чл.144 Административнопроцесуален кодекс вр. чл.78,ал.8 Гражданско-процесуален кодекс вр. чл.37,ал.1 Закон за правната помощ вр. чл.27е Наредба за заплащането на правната помощ, приета на основание последната цитирана законова разпоредба, конкретно с ПМС №4 от 06.01.2006година, обнародвана ДВ бр.5 от 17.01.2006г., в сила от 01.01.2006г., като в случая съдът съобразява, че по конкретното дело е бил разгледан правен спор, характеризиращ се със стандартна фактическа и

правна сложност, от гл.т. предмет на атакуваното в производството наказателно постановление, това, че делото е било разгледано и обявено за решаване в рамките на проведени две открити съдебни заседания, но при положение, че в първото ход на делото не е бил даден, по причина неявяване на допуснатия до разпит свидетел - актосъставител, но и служител на КФН, макар да са били удостоверени уважителни причини за неявяването, както на фона на това, че от представителя по пълномощно на въззиваемата страна не се е изисквала, нито се е наложила, излизаща от рамките на обичайното, процесуална активност, на фона на това, че жалбоподателят не е бил процесуално представляван, а поставилата началото на производството жалба, е била от типа “стандартни“ за конкретния жалбоподател, атакуващ често пред Софийски районен съд издадени му наказателни постановления за нарушения от вида на процесното, като съставът все пак оценява положените усилия от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна да отговори изчерпателно на доводите от защитната теза на жалбоподателя чрез депозирани “писмени бележки“ /лист 23-24 от делото/, в заключение приемайки да възложи в тежест на жалбоподателя заплащането тъкмо на посоченото като размер по-горе юрисконсултско възнаграждение, определено и платимо в полза на КФН, доколкото орган на последната, в лицето на заместник-председател, ръководещ Управление“Застрахователен надзор“, е издал атакуваното наказателно постановление.

По изложените доводи в съвкупност, съобразно характера на настоящото производство, в рамките на правомощията си и на основание чл.647,ал.4 КЗ вр. чл.63,ал.9 вр. ал.2,т.5 вр. ал.1 и чл. 63д ЗАНН - редакцията след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г., **СРС, НО, 4 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №Р-10-165, издадено на 07.06.2022година от заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление“Застрахователен надзор“, с което на “ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО“БУЛ ИНС“АД, ЕИК , е наложена “имуществена санкция“, в размер 3 000 /три хиляди/лева, основание чл.644,ал.2,предл.второ вр. ал.1,т.2 Кодекс за застраховането, за осъществен

състав на административно нарушение по чл.108,ал.1 Кодекс за застраховането, явяващо се повторно, описано от фактическа страна в обстоятелствената част на постановлението и в акт №Р-06-200/27.05.2022г. за установяване на административно нарушение.

О С Ъ Ж Д А “ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО“БУЛ ИНС“АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление град София, бул.“Д Б“ №, в процесуалното качество на жалбоподател, да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР, орган на която е издал наказателното постановление, предмет на обжалване, направени деловодни разноси /юрисконсултско възнаграждение/, в размер 90,00 /деветдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, НА ОСНОВАНИЯТА, ПРЕДВИДЕНИ В НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС, ПО РЕДА НА ГЛАВА XII АДМИНИСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, В 14-ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЕТО, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

Съдия при Софийски районен съд: _____